

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Iurie Șumcov
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pușca Victor împotriva
Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012, prin care
acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 10 aprilie 2012 Pușca Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Afacerilor Interne RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că începând cu 01 iulie 2005 a activat în organele
afacerilor interne, iar la 27 iulie 2010 a fost concediat în legătură cu pensionarea.

Menționează că a deținut funcția de polițist al sectorului de poliție nr. 1 CPS
Bender, însă nu i-a fost achitată compensația bănească pentru echipamentul neprimat
pentru perioada anilor 2001-2010.

În susținerea poziției sale indică că potrivit prevederilor art. 23 pct.6 al Legii nr.
416 din 18 decembrie 1990, modificat prin legea nr. 108 din 17 decembrie 2009 pentru
modificarea și completarea unor acte legislative, orice colaborator de poliție are
dreptul la rație alimentară și echipament.

Afirmă că perioada activității în organele afacerilor interne nu a primit în
totalitate echipamentul necesar la care avea dreptul conform legislației în vigoare,
drept temei pentru care, solicită, achitarea compensației bănești pentru echipamentul
neprimat.

Susține reclamantul că s-a adresat pârâtului cu o cere, prin care a solicitat
achitarea compensației bănești pentru echipamentul neprimat, însă demersul solicitat a
rămas fără răspuns, fapt pentru care s-a adresat repetat pârâtului, însă nici la acesta nu
a primit răspuns, fapt care l-a sugerat să se adreseze cu prezenta acțiuni în instanță de
judecată.

Mai indică că orice colaborator al poliției pentru exercitarea atribuțiilor ce-i
revin are dreptul la rația alimentară și echipament, iar potrivit prevederilor Hotărârii
Guvernului nr. 596 din 20 iunie 2000 cu privire la uniforma și normele de echipare a
colaboratorilor poliției Ministerului Afacerilor Interne RM nu este interzisă achitarea

compensației bănești în schimbul echipamentului neprimut, ci doar concretizează cazurile în care colaboratorii de poliție au dreptul la acest echipament.

Solicită Pușca Victor încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a sumei de 8791 lei pentru echipamentul neprimut.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01noiembrie 2012 acțiunea a fost admisă parțial și obligat Ministerul Afacerilor Interne RM să-i achite lui Pușca Victor compensația bănească în mărime de 1531 lei în schimbul echipamentului neprimut pentru perioada anului 2009. În rest pretențiile au fost respinse.

La 15 martie 2013 Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere acțiunii.

În motivarea recursului își exprimă dezacordul cu hotărârea primei instanțe.

Susține că cererea de chemare în judecată depusă de către Pușca Victor la 10 aprilie 2012 a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, respectiv este depusă tardiv.

Sub acest aspect menționează că potrivit art. 16 alin. (1) al legii contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate, iar potrivit art. 17 alin. (1) al aceleiași legi, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 zile. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru nesoluționarea acesteia.

Indică că pretinsa cerere prealabilă din 09 februarie 2012 la care face referire intimatul în cererea de chemare în judecată este anexată în original la materialele cauzei, fapt ce trezește suspiciuni asupra expedierii acesteia în adresa recurentului.

Insistă că intimatul adresându-se cu cererea de chemare în judecată la 10 aprilie 2012, a omis termenul de prescripție oferit de lege pentru exercitarea dreptului său.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea hotărârii primei instanțe.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor invocate la examinarea cauzei în prima instanță, or, argumentele invocate de recurent au constituit aspect de judecare la examinarea cauzei în prima instanță, asupra căroră instanță s-a expus în mod explicit, constatînd că pretențiile lui Pușca Victor ce țin de perioada anului 2009 se încadrează în interiorul termenului legal.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne RMN asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Iurie Șumcov

Tamara Chișca-Doneva